

Bolyai-napok 2008-ban

December 15-től négy napon át kerültek megrendezésre a Bolyai-napok.

Az első napon tartottuk az ünnepi megemlékezést az iskola a névadójáról, a 206 éve született világhírű matematikusról, Bolyai Jánosról.

A rendezvényen Bronislaw Petronijevic: Bolyai Jánoshoz című verse ösbemutatóként hangzott el **Néma Dominika**, 9/D osztályos tanuló tolmácsolásában. Majd A semmiből egy új világot teremtett címmel **Szőke-Tóth Zsolt** matematika-fizika szakos tanár emlékezett Bolyai János munkásságára.

Ezután a kamarakórus Purcell: Come Ye sons of Art, az iskola vegyeskara pedig a Come to Betlehem című művet adta elő **Závori Erika** vezényletével.

Mint mindig a Bolyai-napokon, úgy most is az iskola igazgatója és a diákönkormányzat vezetője megkoszorúzta Bolyai János szobrát.

Az ünnepség záró akkordjaként adták át a Magó István Díjat, amelyet a legjobb diák író kap meg minden évben.

A 9. és 10. osztályosok tanulmányi sétákon, előadásokon vettek részt. Ellátogattak tanáraikkal a Planetáriumba, a Katona József Emlékházba, a Bozsó Gyűjteménybe és a Kerámia Stúdióba. A 12. osztályosoknak A XX. századi magyar történelem főbb csomópontjairól, a történelmi események mai hatáiról tartott előadást **Romsics Ignác** akadémikus. December 16-án **dr. Anderle Ádám**, egyetemi tanár (SZTE) a dél-amerikai indián kultúrákról tartott előadást, majd **dr. Pál-Molnár Elemér** adjunktus (SZTE) előadására került sor a dél-amerikai vulkánokról. Az angol nyelvi munkaközösség szervezte vidám angol nyelvű délutánjára, a Christmas partyra az idén is sor került. A vers- és prózamondó verseny előtt **Füzi László**, a FORRÁS főszerkesztője tartott előadást. A versenyt **Petyovszki Zita**, 9/B osztályos tanuló nyerte meg.

Csütörtök este az iskola énekkarainak karácsonyi hangversenyére került sor a Szent Család templomban. A hagyományos karácsonyesttel fejeződött be a 2008-as Bolyai-napok rendezvénysorozata. A diákszínházasok Maeterlinck: A kék madár című mesejátékát adták elő.

Karácsonyi koncert

Öt éve hagyomány, hogy a bolyais énekkarok, szólisták karácsonyi hangversenyen köszöntik az egyik legbensőségesebb szép ünnepet. Így volt ez 2008. december 18-án is, amikor is **Závori Erika** karvezető szervezésében a Szent Család Templomban adtak koncertet.

Az esten magyar népének ugyanúgy szerepelt, mint gregorián dallam, vagy Praetorius, Bárdos Lajos, Schubert, Purcell egy-egy műve. Több variációban is hallhattuk az Ave Mariát. **Bene Vivien** pedig a karácsony történetéről mondott szép mesét, Juhász Gyula Karácsony felé című versét pedig **Néma Dominika** mondta el.

Hangszeres szólistaként közreműködött **Óváry Kitti**, **Szabó Annamária**, **Vígh Fruzsina** és **Szabó Gellért**. A koncerten a tanári karból alakult kiskórus is fellépett.

Maurice Maeterlinck mesejátéka...

...egy favágó gyermekeiről, Mytylról és Tylytról szól. Karácsony éjszakáján azt álmodják, hogy Berylune, az Alkonyi Tündér elküldi őket megkeresni a boldogság kék madarát. Berylune egy gyémántot ajándékoz nekik, amelynek segítségével beleláthatnak a körülöttük lévő dolgok lelkébe, a hallgatásra kárhoztatott Kutya és Macska pedig szavakba foglalhatja érzéseit. Útjuk során a gyermekeket az erdőben megtámadják az állatok és a fák, de a hűséges Kutya megmenti őket. A testvérek az Emlékezés Birodalmában felkeresik régóta halott nagyszüleiket. Eljutnak még az Éj palotájába és a Jövő Birodalmába is, ahol találkoznak a kistestvérükkel. Végül hazaérnek: anyjuk ébreszti fel őket. Megérkezik szomszédjuk is, Berlingot néni (Berylune tündér), aki elkéri Tylytől a kismadarát, ezzel akarja felvidítani kislányát.

Ekkor veszik észre, hogy a madár kék színű, és ez az a madár, amelynek keresésére indultak. Maeterlinck mesejátékának szép és emberséges üzenete van: *A kék madár mindig velünk van, ha szeretjük egymást, és örülünk az élet legkisebb ajándékainak is. De mindig elrepül, ha bántjuk egymást, s ha irigykedve figyeljük mások örömét. Mert a kék madár maga a boldogság és kalitkája az emberi szív.*

A 11. A osztályosok **Dömötörné Répási Angéla** tanárnő rendezésében mutatták be a darabot a Bolyai-napok zárásaként, karácsonyeste.

A főbb szerepeket, Mytylt **Farkas Fanni**, Tylyt **Bánóczy Vivien** alakította. A további szereplők: **Sárga Ádám** (a kutya), **Csörögi Gyula** (Kenyér), **Fercsi Richárd** (a Tűz), **Horváth Luca** (az Éjszaka), **Pataki Dorina** és **Rózsa Szabina** (a Tündérek), továbbá **Tóth Klára**, **Horváth Patrik**, **peregi Balázs**, **Varga László**, **Darányi Károly**, **Bíró Pál**, **Kovács Levente**, **Pintér Dóra**, **Leskó Dalma**, **Banó Csaba**, **Varga Nóra**.

Reneszánsz év – iskolai vetélkedő

Többfordulós vetélkedővel emlékezett meg iskolánk a reneszánsz évről. A **Mészáros Marianna**, **Závori Erika** és **Búti Csaba** szaktanárok által összeállított megmérettetés döntőjére a Bolyai-napokon került sor.

A **11/S osztály** csapata (**Gyepes Adél**, **Börönte Kata** és **Varga Nóra**) bizonyult a legjobbnak. A **2. és 3. helyen** megosztva a **12/B osztály** (**Bali Emese**, **Flick László** és **Turkevi-Nagy Sándor**), illetve a **10/B-sek** hármasa (**Farkas Enikő**, **Hortobágyi Ágnes** és **Megyesi Dániel**) végzett.

Magó István Díj

2000 decembere óta adják ki a Bolyai János Gimnáziumban a **Magó István Díjat**. A volt bolyais tanuló családja és a Bolygató szerkesztősége által kiadott díjat minden évben a legjobb diák írhatja át.

Magó Istvánról **dr. Kovács István** emlékezett meg. Arról a tehetséges bolyais tanulóról, aki 10 évvel ezelőtt hunyt el, s írásaival mind korosztályának olvasóit, mind pedig a szakmát is lenyűgözte. 1993-ban Sárváron a Diák írók országos találkozásán díjat kapott verseiért. 2001-ben a **Magó István Diák írók és Költők körének** kezdeményezésére az akkori iskolai alapítvány és a család anyagi támogatásával adták ki a **Kincset keressék** címmel vers- és novelláskötetét. A méltatás perceiben a volt tanítvány szövegeit gondozó szerkesztő-tanár emlékezett az indulásra, az első művek születésére, s a már betegen írt drámai hangvételű verseire.

Magó István 1994-ben érettségizett a „D” osztályban. A szegedi jogi egyetemen tanult, amikor 1998. október 24-én – fájdalmasan korán – elragadta a halál. „**A tehetség nem porlad el**” címmel jelent meg akkor egy méltató írás a korabeli *Köztér* című folyóiratban róla. Példaadó diák volt, akiért érdemes a katedrára állni, s a hivatást gyakorolni – említette emlékező beszédében dr. Kovács István. A verseket is felidéző beszéd feszült, csendes percei után került sor a Magó István Díj átadására.

Ebben az évben két díjazott volt: **Szenek Orsolya** és **Vígh Fruzsina**, mindketten a 10/B osztály tanulói. Aktívan részt vállaltak az elmúlt évben a Bolygató szerkesztésében, írásaikkal a Petőfi Népe és az Axel Springer Kiadó által szervezett SÉTA médiaprogramban is találkozhattunk. Mindkettőjüknek 12 cikke jelent meg a Petőfi Népe és a Baon.hu oldalain. Több műfajban is megmutatták tehetségüket: írtak glosszát, esszét, riportot, vitairatot.

A díjat **Magó István** és **dr. Főzőné Timár Éva** igazgatónő adta át a Bolyai-napok nyitóünnepségén.

XIX. Bolyai Kupa leány és fiú kosárlabdatorna

December 15-én és 16-án került megrendezésre a nagy múltú kosárlabdatorna.

A lányok versenyében az **első** helyet a tavalyi címvédő, a **ceglédi Kossuth Lajos Gimnázium** csapata szerezte meg. **Második** lett a Bolyai csapata, míg a **harmadik** helyezett a **Kecskeméti Kosárlabda Club**.

All Star csapat tagjai lett: **Lukács Dóra** és **Orbán Katinka** (Cegléd, Kossuth Gimnázium), **Nagy Dóra** és **Kuti Orsolya** (Bolyai Gimnázium), **Nagy Zita** (KKC).

A torna legjobb játékosa: **Orbán Katinka** (Kossuth Gimnázium).

A fiúk versenyében a **Bolyai „A”** csapata **végzett az első helyen**, **második** lett a **Bányai Júlia Gimnázium** együttese, **harmadik** a **Bolyai „B”**, **negyedik** a **Szerencsi Bocskai István Gimnázium csapata**.

All Star csapat tagja lett: **Molnár Krisztián**, **Kiss Gergő** az „A” csapatból, **Boros Bence** a „B” csapatból (Bolyai), **Fellegi Nándor** (Bányai).

A torna legjobb játékosa címet **Kovács Soma** (Bolyai „A”) nyerte el.

Művészettörténeti vetélkedő

„**Csak Kecskemét példáját kell utánozni**” címmel rendezték meg a II. művészettörténeti ifjúsági vetélkedőt a város művészetéről, művészeiről, emlékhelyeiről, alkotóműhelyeiről, gyűjteményeiről. Iskolánk a **3. helyet** szerezte meg a városi versengésen. A csapat tagja volt: **Gyepes Adél**, **Juhász Laura**, 11/S, **Vajda Flóra**, 11/B, valamint **Varga Nóra**, 11/S. Segítő tanárunk **Mészáros Marianna** volt.

A Magyar kultúra napja a Bolyaiban

A Magyar kultúra napja alkalmából január 21-én **dr. Kovács István** tartott előadást **A kultúra kettős természetéről**.

Kiemelte, hogy napjaink globalizált világában különös nagy jelentősége van a magyar kultúra ügyének. Megemlékezett Kölcsey Ferenc Himnuszának születéséről, 1823. január 22-éről, s arról, hogy húsz éve emlékezünk meg hazánkban a Magyar kultúra napjáról. A Bolyai János Gimnáziumban 2003-tól vannak szervezett rendezvények ezen a napon.

Az előadó bemutatta, hogyan változik napjainkban a fiatal befogadók arculata, vele együtt a műveltségeszmény, milyen módosulások következtek be az elmúlt két évtizedben a művészetekben, ezen belül is az audiovizuális kultúrában. Rámutatott, hogy ezzel együtt a befogadók igényrendszere és ízlésvilága is nagymértékben átalakult.

Napjaink „képfogyasztásáról” szólva említette, hogy a médianemzedék körében a technikai eszközök használata, s azok üzenetvilága milyen mértékben befolyásolja a fiatalok műveltségét, a befogadás kultúráját, a tanulást. Sajnálatosnak mondta a Gutenberg galaxis egyre nagyobb térvesztését és a képi galaxis minden értékkontroll nélküli terjedését.

Kitért – pozitív példaként említve – az oktatási tartalmak változására, az új módszerek tanítási folyamatokba való beépülésére a Bolyai-gimnáziumban. Mindezt, az iskolában folyó kompetencia-alapú oktatást, képekkel is bizonyította. Ugyanakkor megemlítette, hogy az anyanyelvi szövegértés és szövegalkotás nem a legjobb színvonalú még itt sem. S az új eszközök használata, az internet, a mobiltelefon nyelvi eltévelyedést, hibát, nyelvi torzulást okozhatnak, nem beszélve az elektronikus levélírás helyesírási hibáiról, a stílusbeli pongyolaságról és igénytelenségről.

Az elit és a populáris kultúra jelenlegi állapotát szemléletes képekkel mutatta be a hallgatóságnak – hangsúlyozva, hogy 2009-ben is mennyire fontos a könyv, az írott szó, a magyar nyelv ápolása, a kulturális hagyományok tiszteletben tartása. Végül Babits Mihály sorait idézte:

„Oh, ne mondjátok azt, hogy a Könyv ma nem kell,

Hogy a könyvnél több az Élet és az Ember.

Mert a Könyv is Élet és él, mint az ember.

Így él: Emberben Könyv. S a Könyvben az Ember.”

Az előadás háttérét mintegy szemléltette a 11. osztályosok képes média projektje.

Zsolnay virágok – fotókiállítás

2009. január 21-én a Kecskeméti Ifjúsági Otthonban nyílt meg a **Zsolnay virágok – mai üvegpaloták – köztereink** című nemzetközi fotókiállítás.

A pályázat kiíróinak az volt a célja, hogyan tudja a fiatal a múlt század eleji szecessziós építkezések során kifejezésre jutott városok közötti párhuzamot új, mai dimenzióba helyezni, s ezzel mintegy ráirányítani a figyelmet a meglévő kulturális kötődésekre.

28 alkotó 115 pályamunkával nevezett. A beérkezett fotókat többek között Bahget Iskander, Farkas Antal Jama, Körtvélyesi László, Plájás István és Vicai Olivér bírálta. A kiállítást Ráday Mihály nyitotta meg.

A 40 képből álló kiállítás anyaga ezután Marosvásárhelyen, Szabadkán és Pécsen lesz látható.

A 14-18 évesek korosztályban **3. díjat** kapott **Kovács Vera**, 11/B osztályos tanuló. **Nagy Léna**, 9/B-s és **Kosik Petra**, 12/D-s tanuló oklevelet kapott a város alpolgármesterétől.

A német nagykövet látogatása

Iskolánkban járt 2009. március 11-én **Dorothee Janetzka-Wenzel** német nagykövet. Látogatásának célja egyebek mellett az volt, hogy találkozzon az iskola azon tanulóival, akik az elmúlt hónapokban DSD II nyelvvizsgát tettek, valamint a programban részt vevő némettanárokkal. A Bolyai 2008 szeptembere óta működik DSD nyelvvizsgaközpontként.

A nagykövetet **dr. Főzőné Timár Éva** igazgatónő fogadta és tájékoztatta az iskola képzési rendszeréről. A találkozón megerősítették, hogy a továbbtanuláshoz és az életben való sikerek eléréséhez a jövőben egyre nagyobb szükség van az idegennyelv-tudásra. Ezt segíti az emelt

szintű német nyelvi képzés a gimnáziumban, a 12/D osztályosok DSD nyelvvizsgálója, valamint a szeptemberben induló ötéves nyelvi előkészítő osztály.

A nagykövet asszony átadta az igazgatónőnek a partneriskolát elismerő táblát, amely azóta az iskola bejáratánál látható, majd részt vett a 12/D osztályosok óráján. A felkészítő tanárok közül **Huberné Fekete Elvira** vezette a projekteket bemutató foglalkozást. A tartalmi felkészülést segítette még **Schnell Ildikó**.

Először **Márki Barbara** és **Borzák Csilla** hangulatos diáképek mellett mutatta be az iskola életét, eredményeit, sokszínű rendezvényeit. Majd **Matkó Anett** élménybeszámolóját hallgatták meg a résztvevők brémai tanulmányútjáról. Ezután a tanulók a DSD szóbeli vizsga legérdekesebb prezentációiból adta elő néhány részletet. A megújuló energiákról **Sóti Bernadett**, a német-magyar turizmus tendenciáiról a 70-es évektől a vasfüggöny lebontását követő évekig **Fodor Bea**, a madártartási szokásokról pedig egy madártenyésztő szemszögéből tartott előadást **Bukovszki Zsolt**.

A bemutató után közvetlen beszélgetésre került sor a nagykövet és a tanulók között a nyelvtanulás fontosságáról, a németországi egyetemi tanulmányok folytatásáról, a tandíjakról, az egyetemi központokról, a németországi hiányszakmákról, amely a műszaki pályákon, a pedagóguspályán és a szociális területen érezteti hatását.

A látogatás végén dr. Főzőné Timár Éva igazgatónő Bolyai Emlékplakettet, valamint az iskoláról szóló könyvet nyújtott át Dorothee Jantzke-Wenzel nagykövetnek. *(Az eseményről a Petőfi Népe képes tudósításban, a Kecskeméti Lapok, a Kecskeméti Televízió Hírös Hírekben, a Gong Rádió magazinműsorában, a Kecskenet.hu, a hirösindex.hu ezzel a cikkel számolt be.)*

Advent Bécsben

Sokéves hagyomány, hogy a német nyelvi munkaközösség az adventi időszakban kirándulást szervez Bécsbe. Az idei tanévben is nagy volt az érdeklődés, így hárombusznyi bolyais diák indult november 29-én Ausztria fővárosa felé.

Közös programként ellátogattunk a Várkertben található Pillangóházba, majd ezt követően elmentünk az osztrák parlament épületébe, ahol egy 50 perces angol, illetve német nyelvű vezetés keretében megnéztük a Nemzeti Tanács, a Szövetségi Tanács üléstermeit, majd megtekintettük a Monarchia-korabeli üléstermet is.

A csoport egyik része a Zene Házában töltött kellemes órák után a Habsburgok temetkezési helyét, a Kapucinusok kriptáját nézte meg. A délután során mindenki kedvére nézelődhetett, gyönyörködhetett a feldíszített belvárosban, ellátogatott a Városháza előtti térre, ahol a szokásos kirakodó vásáron megkóstolhatta a finomabbnál finomabb karácsonyi süteményeket és az elmaradhatatlan forralt bort vagy puncsot.

Hazafelé megálltunk a híres építész, Hundertwasser által tervezett lakóháznál és kiállító teremnél.

Jövőre terveink szerint új helyszínekkel újra meghódítjuk az osztrák fővárost, hogy megismerhessük az osztrák kultúra újabb szeletét.

Várunk minden régi és új jelentkezőt!

Német nyelvtanárok

Alpok-Adria nemzetközi diáktalálkozó

Az Alpok-Adria program keretein belül minden évben megrendezik az egyhetes német nyelvű nemzetközi diáktalálkozót. Legutóbb erre Udinében került sor. Magyarországot mi öten, bolyaisok képviseltük: **Fásy Gabriella**, **Somos Kató**, **Basky Balázs**, **Kónya Ákos** és **Ormai Tímea**. **Nyitrainé Kühn Claudia** tanárnő igyekezett bennünket megnyugtatni útközben,

hogy boldogulni fogunk, de azért voltak kételyeink, hisz ez mégiscsak Olaszország! És ott ráadásul németül?!

Megérkezésünkön azonban máris csupa kellemes dologgal találkoztunk. A kollégiumban, rövid eligazítás után hagyományos olasz vacsorával fogadtak. A következő naptól kezdve aztán szerencsére minden egyre gördülékenyebbé vált. Miután öt, vegyes nációjú (horvátok, szlovének, osztrákok, szlovákok, magyarok) csoportba osztottak minket, és villámismerkedést tartottunk, s kezdődhetett is a projektmunkákra való felkészülés. Az idegen nyelven való kommunikálással akadtak néha gondjaink (hiszen nem mindegy, hogy „abziehen”, azaz levenni, vagy „abzielen”, azaz célozni), de talpraesetten végül mindent megoldottunk.

A média csoport első feladata közvélemény-kutatás volt. Az utcán kellett kérdezgetni az embereket a város nevezetességeiről, ahogyan azokat a fiatalok látják. Az eredményeket egy katalógusban összegezték, végül pedig híradó formájában, egy kisfilm forgatásával tették fel az i-re a pontot. A nyelvi és irodalmi csoportnak egy Udinében játszódó krimit kellett írni, melynek csak a képzelet szabhatott határt. Utolsó este, amikor mindenki bemutatta heti munkája gyümölcsét, ők hátborzongató részleteket adtak elő az izgalmas sztorikból. A történelem csoport a város múltjával ismerkedhetett meg. Erről prospektust és PowerPoint előadást is készítettek. Ehhez kapcsolódott a Teufelsbrücke legendája is, amit a csoport színpadra vitt, így mi is meghallgathattuk az „ördögi” mondát. A háztartás és életstílus csoport az olaszok átlagos családtípusa és egy idilli család közt kereste a különbségeket. A természettudományos csoport különböző kémiai és fizikai kísérleteket végzett. Ők zárták az utolsó esténket egy igazán látványos kísérlettel.

A kemény munkát azért a egy pihenőnappal megszakítottuk. Aquileában és Cividáléban középkori templomokat és múzeumokat jártunk, hisz a hét témája „Szomszédunk, Friaul” volt.

Az egy hét alatt sok új barátság kötődött, még több e-mail cím cserélt gazdát, s az már talán csak rajtunk s a sorson múlik, mikor futunk össze újra valahol a nagyvilágban.

(A cikk képes, szerkesztett változatát – Filmet forgattak... címmel – a Petőfi Népe 2009. február 12-i száma is közölte.)

Ormai Tímea, 11/D

Angol nyelvű színházlátogatás SÖR helyett – angolul

Nem, nem fogok a habzó, vonzó italról szót ejteni. Helyette inkább három angol professzor (Mike Kelly, Matt Devere, Andrew Hefler) művéről írok pár sort.

Első hallásra talán unalmasnak tűnhet a téma, hiszen számtalanszor játszották már az angol nemzet dalnokának királydrámáit, no meg a Rómeó és Júliát! Kinek lenne kedve ennyire komoly dolgokkal foglalkozni, ha estére már elfáradt?

Ha a SÖR-ről beszélünk, ennyi józanság éppen elég. A Nemzeti Színház (gyönyörű épület, főleg éjjel kivilágítva) Kaszás Attila-termében került sor az angol nyelvű előadásra. Kicsi, de barátságos, titkos folyosókon és alagutakon vezet oda az út, nem árt, ha túrafelszerelést is teszünk a táskába. A művészek bevezetesként bemutatkoztak (itt is akadtak problémák), majd a két híres szerelmes, Rómeó és Júlia története következett, kissé átdolgozott kiadásban. Láthattunk dőlő paravánt, kieső műfogát és szőrös mellkast is. Még a zsarnok királyok hatalmi harcait sem untuk el, hiszen a három színész focicsapatot válogatott a Lear királyból, a Macbethből és a többi királydrámából, s a trónért folytatott küzdelmeket a pályán, bírói síppal rendezték le. Utolsó megmaradt előadónk nagyjából öt percen keresztül fixírozta merev tekintettel a gaz ajtót, ami kiengedte két társát a teremből. Ők ugyanis Ferihegyre igyekeztek:

egyikőjük, hogy egy idős hölgytől „last minute jegyet” szerezzon, a másik, hogy ezt megakadályozza.

A szünet sem telt eseménytelenül. Leellenőriztük a mosdót, szerencsére semmi fertőző dolog nem került elő. Aztán pedig az üveglifttel foglalatoskodtunk, amely megbízható források szerint majdnem megállt félúton ég és föld között.

Mikor folytatódott az előadás, fültanúi lehettünk egy kissé zavaros, ugyanakkor csöppet magyaros reptéri történetnek. Majd megérkezett Hamlet, dán királyfi, egész pontosan három alkalommal, mindannyiszor más és más stílusban, angol humorral dúsítva. Először hosszan, szövevényesen, utána gyorsan, átismételve a cselekményt, végül pedig 1,5 percbe sűrítve, visszapörgetve az eseményeket.

Igazi élményt jelentett számunkra ez a szokatlan angol nyelvű színházi este. Még az sem szabott gátat örömeinknek, hogy néha „értetlenkedve” ültünk székeinken, tudniillik, még nem beszélünk – akarom mondani: „hallunk” – tökéletesen angolul. De azt vettük észre, hogy napok elteltével is az ott hallott poénokat idéztük egymásnak az iskolában.

Mindenkinek ajánlom, nézze meg a három angol fickó bohóckodását, kész kis színházi művét, aki beszéli/érti ezt a nyelvet – ha nem is százszázalékosan -, mert roppant szórakoztató élményben lesz része.

(A cikk szerkesztett változata a Petőfi Népe SÉTA rovatában 2009. február 12-én jelent meg Láthattunk dőlő paravánt, kieső műfogát és szőrös mellkast címmel.)

Rigó Szilvia, 9. S

Énekkaros és farsangi bál

Hogy miért volt érdemes eljönni **február 20-án** a Bolyaiba az énekkaros és farsangi bálba? A válasz egyszerű: mert voltak jópofa énekes fellépések, élőzene és diszkó, no meg a hagyományos teaház. Az est folyamán bálkirálynőt és bálkirályt választottunk: Závori Erika tanárnő és Harnos István tanár úr személyében. Egy hatalmas tortát kapott az az osztály, amelyik a legtöbb jelmezest állította ki. *(Képes tudósítás jelent meg az eseményről a Petőfi Népe SÉTA rovatában 2009. február 26-án Teát kortyoltak, bálkirályt választottak címmel.)*

Iskolai megemlékezés 1848-ról

A március 13-án tartott iskolai emlékűnepségen a 11. évfolyamosok az 1848/49-es forradalomra és szabadságharcra emlékeztek műsorukkal.

Egy 161 évvel ezelőtti napot, a forradalom előestéjét idézték fel, bemutatva azokat a lényeges gondolatokat és terveket, amelyek a másnap kirobbant forradalom szereplőit már ekkor foglalkoztatták.

A műsorban először Széchenyi István házába látogattunk el, ahol a „legnagyobb magyar” számtalan kétség és aggodást közt írta naplóját, amelyből részlet hangzott el.

Majd a pozsonyi országgyűlés helyszínére következett, ahol Kossuth Lajos felszólalását üdvözléssel fogadták az ott jelenlévők. A záró jelenetsor a pesti Pilvax-kávéházban játszódott, ahol a márciusi ifjak lázas és heves vitájának lehettünk szem- és fültanúi.

A műsort **Búti Csaba** tanár úr állította össze. Közreműködött: **Basky Balázs, Bende Gábor, Kónya Ákos, Szarka Csaba, Tarjányi Andor** a 11/D-ből, **Benkő Károly, Borka Szabolcs, Dömötör Tamás, Kovács Dávid, Marsi Béla, Peity Ágnes** a 11/C-ből, valamint **Juhász Norbert** és **Tejes Péter**, a 11/E-ből. A statisztaként pedig a 11/C-sek és D-sek szerepeltek a karzaton.

A műsorban részletek hangzottak el Liszt Ferenc Esz-dúr és A-dúr zongoraversenyéből.

ENIBE – Szegeden

Márciusban hetedik alkalommal került sor Szegeden a Tömörkény István Gimnáziumban a magyar-spanyol két tanítási nyelvű középiskolák országos találkozására.

Harminc bolyais diák és spanyoltanáraink vettek részt a másfél napos rendezvényen. **Péteri Szandra**, 10/S és **Provincs Eszter**, 11/S osztályos tanulót a spanyol nagykövetség 600 eurós pénzjutalomban részesítette tanulmányi munkájáért. A kulturális programokon belül az iskolák spanyol nyelvű színdarabokat mutattak be. Mi tanárunk, **Emilio Rodriguez** által dramatizált **Radio Colifata** című előadással léptünk fel, mellyel április végén Bukarestben képviseljük Magyarországot a spanyol nyelvű európai találkozón. A vidámságok mellett volt még vita, „tabudöntögetés”, szókincs- és kommunikációs verseny is. Ez utóbbin **Molnár Melinda**, 10/S osztályos tanuló a második helyet szerezte meg. A vendéglátóink egy kis városnézéssel is kedveskedtek a szombati napon. Jó fáradtan, de sok élménnyel gazdagon tértünk haza. *(Az írás képes, szerkesztett változata megjelent a Petőfi Népe SÉTA rovatában 2009. március 5-i számában.)*

Gyepes Adél, 11/S

Többször is zengett az aula Renaissance Consort-koncert

2008. november 28-án folytatódott a zengő aula koncertsorozat. A reneszánsz éve programjaihoz és a z iskolai vetélkedőhöz is illeszkedve került sor a Renaissance Consort hangversenyére. Az együttesről: 1980 őszén néhány kecskeméti zenetanár saját szórakozásra újjáélesztette a házi muzsikálás nemes hagyományait, reneszánsz és kora barokk zenét játszottak blockfőten, főként XVI-XVII. századi udvari táncokat, régi korok népszerű dallamait. Kezdeményezésük az évek során egyre komolyabbá vált, vállalkozásukhoz sok-sok tanulás és kutatómunka társult, támogatóik és utánajárásuk révén korabeli hangszerkópiákat szereztek be, próbáik rendszeressé váltak, koncertjeik egyre nagyobb nyilvánosságot kaptak.

Az országos hírű együttes magvát a blockflöte kvintett alkotja, amely különösen a mélyebb regiszterű (tenor-kontrabasszus) hangszerek használatával jelent újszerű, egyéni profilt a magyar együttesek között. Az együttes használ olyan hangszeritkaságokat is, mint a görbekürt, a cortholt, a zink, a rauschpfeife, vagy a cornarmus, stb. Repertoárjukat elsősorban a XVI-XVII. század németalföldi, angol, olasz, spanyol táncdarabok alkotják. Sokszínű hangszerelésben játsszák Susato, Phalese, Praetorius, Holborne Brade stb. műveit, de fontos feladatuknak tekintik a régi magyar zene előadását is. A hangversenyen Pálinkás Albert ismeretterjesztő előadásszövegekkel mutatta be a hangszereket.

A Szöllősy vonósnégyes hangversenye

2009. február 25-én a szegedi szimfonikusokból alakult Szöllősy vonósnégyes adott hangversenyt iskolánkban. A Závori Erika tanárnő által szervezett Zengő aula rendezvénysorozat idei második koncertjén régmúlt idők szórakoztató zenéjével ismertették meg a bolyais diákokat. Brahms, Haydn, Mozart klasszikus művein át ívelt a repertoár Joplin ragtime-jáig.

Az együttes – amelynek tagjai: *Szöllősy József* I. hegedűs, *Besenyi Etelka*, II. hegedű, *Vanyóné Kádár Jolán*, mélyhegedű és *Csányi Ildikó*, gordonka – 1971-ben alakult. Hitvallásuk, hogy mindig a lehető legszebbet, legjobbat nyújtás a hallgatóknak – őszinte

átéléssel és szívük minden szeretetével. A jó hangulatú rendhagyó ének-zene órán mindenről megbizonyosodhattak a bolyais tanulók és tanárok.

Ünnepi kórushangverseny

Január 25-én a Magyar kultúra napját a Néprajzi Múzeum meghívásos kórushangversennyel ünnepelte, amelyre a Bolyai János Gimnázium énekkara is hivatalos volt.

„Év eleje óta készült az énekkar erre a koncertre – számolt be a Petőfi Népe SÉTA rovatában megjelent cikkében **Szenek Orsolya**, 10/B osztályos tanuló az eseményről, majd hozzátette: – **Závori Erika** tanárnő vezetésével a kamarakórus először egy Purcell-dalt adott elő, a nagykórus pedig Kodálytól a Horatii Carment, Barabás Árpádtól a Ráolvasót, Karai Józseftől pedig az Estéli nótázást. A **Ráolvasó** című darabnak ez volt az ősbemutatója, és így természetesen a szerző, **Barabás Árpád** is ott volt. Az énekkar mellett hegedűn közreműködött **Óváry Kitti**, **Szabó Annamária**, **Vígh Fruzsina**, csellón **Szabó Gellért**, zongorán pedig **Gémes Adrienn**. A hangversenyen megjelent a Magyar Kórusok és Zenekarok Szövetségének elnöke és tagjai.

A műsorban a Deszki Népdalkör, az Operaház gyermekkórusa, a Városmajor Kamarakórus és a bolyaisok szerepeltek.

hangversenyt mi zártuk. Vastapsot kaptunk, Barabás Árpád pedig a tanárnőnek rögtön gratulált. Én úgy éreztem, ez volt az eddigi legjobb fellépésünk, nem csak a siker miatt, de a darabok is kiválóak voltak.

A fellépés után még megnéztük a Parlamentet, a Művészetek Palotájában pedig a Muzsikáló Cimborák matinékoncertjét. Így nem csak sikerben, de élményekben is gazdagodott a bolyais kórus.”

Különdíj az énekkarnak

2009. március 28-29-én Székesfehérváron rendezték meg a VI. országos ifjúsági énekkari találkozót, amelyen a Bolyai János Gimnázium énekkara is részt vett **Závori Erika** tanárnő vezetésével. Az ott nyújtott teljesítményért Díszoklevélben és Különdíjban részesült a vegyeskar Barabás Árpád: Ráolvasó című művének kiemelkedő előadásáért.

Nemes hagyományt folytatnak a székesfehérváriak. Kneifel Imre, a Kodály Iskola igazgatója így fogalmazott: –*„Meg kell becsülnünk azokat az iskolákat és a gyermeküket oda beírató szülőket, akik még tudják, hogy a zenei neveléssel embert nevelünk, közösséget formálunk.”* Kodály szép gondolatára, miszerint *„a zene nem magánosok kedvtelése, hanem lelki erőforrás, amelyet minden művelt nemzet igyekszik közkinccsé tenni”* – fűzték fel a házigazdák immár hatodszor a koncerteket.

A bolyais énekkart, amely 1988-ban alakult, 2004 óta vezeti Závori Erika. Évente 60-70 diák vesz részt a kórus munkájában. A bolyaisok rendszeresen részt vesznek a kecskeméti városi rendezvényeken és megyei fesztiválokon, többször énekeltek a Nemzeti Galériában és a Várban is. Az Éneklő Ifjúság rendezvényein, Kiskunhalason és Kecskeméten is arany minősítést kaptak az elmúlt években. Idén pedig a Néprajzi múzeumban hangversenyeztek a Magyar kultúra napja alkalmából. A kórus sikerrel vendégszerepelt Lengyelországban, Szlovákiában, s remélhetőleg így folytatják, júniusban az olaszországi nemzetközi kórusversenyen is. Hangversenyprogramjukon Banchieri, Purcell, Barabás Árpád, Farkas Ferenc művei szerepeltek. Felléptek a kétnapos rendezvénysorozat keretében a székesfehérvári templom-

hangversenyen is, ahol gregorián dallamokat, Dubois, Cezar Franck és Kodály műveket énekeltek.

Április 6-án a budapesti Művészetek Palotájában szerepelnek a Nemzetközi kórusverseny meghívottjaként.

VERSENYEKRŐL – EREDMÉNYEKRŐL

Második díj Az én Itáliám rajzversenyen

Évek óta rendezzi meg az Olasz Kulturális Intézet **Az én Itáliám** című képzőművészeti versenyt. 2009-ben a **10/E osztályos Jávorszky Dóra 2. díjat nyert** lovas képével. A díjat március 29-én vette át a kitüntetett. Tanára: Mészáros Marianna. A legjobb 100 alkotást országos vándorkiállítás keretében mutatják be. Remélhetőleg, ősszel a bolyaisok is láthatják e kollekción.

Legjobb versmondó lett

A folyóirat alapításának 40. évfordulója alkalmából a március 12-én a Bányai Júlia Gimnáziumban rendezett „Csak tiszta FORRÁS-ból” című szavalóversenyt **Petyovszki Zita, 9/B osztályos** tanuló nyerte meg. Tanára: Dominek Zsolt

Országos elődöntőn 2. lett a leány kosárcsapat

Február 4-én rendezték iskolánkban a Diákolimpia kosárlabda országos elődöntőjét a VI. korcsoportban. A ceglédi Kossuth Lajos Gimnázium végzett az első helyen, ezzel bejutott az országos döntőbe.

2. lett a Bolyai, harmadik pedig a mezőtúri Szegedi Kiss István Református Gimnázium együttese.

Csapatunk tagjai voltak:

Nagy Dóra, Vidács Fanni, Kis Erika, Kovács Zsófia, Kuli Orsolya, Beregszászi Andrea, Gönczi Petra, Brada Bianka, Szabó Regina.

Curie kémiaverseny

Március 7-én Szegeden került sor **Curie kémiaverseny** területi döntőjére, ahol a bolyaisok nagyon jól szerepeltek.

Első helyet szerzett **Szölgyén Ákos**, 10/B osztályos tanuló, harmadik lett **Bekő László**, 9/C, negyedik helyen végzett **Nagy Kitti**, 10/B, hatodik pedig **Róka Angéla**, 10/B. Mindketten bejutottak a miskolci országos döntőbe. Felkészítő tanáruk Márkusné Svihrán Mária.

Dobogós helyek a Gordiusz megyei matematikaversenyen

Március 13-án a Bányai Júlia Gimnáziumban hirdették ki a **Gordiusz matematikai tesztverseny** megyei fordulójának eredményeit:

A **9. osztályosok** között a bolyaisok csapatban a **3. helyet** szerezték meg: **Lédeczi Lilla, Péteri Judit és Bekő László. Lédeczi Lilla a 4. helyen végzett** egyéniben.

A **11. osztályosok** mezőnyében **csapatunk a 2. lett: Juhász Norbert, Jusztin Sándor, Török Árpád.** Itt egyéniben **Jusztin Sándor a 6. helyet** szerezte meg.

A **12. osztályosok** versenyében első lett a **Hegedűs Imre, Körmöczi Koppány és Lengyel Miklós** összeállítású **bolyais csapat.** Egyéniben **Hegedűs Imre a 3. helyen végzett, Körmöczi Koppány az 5. lett.**

Felkészítő tanáraik: Baranyi Éva, Vincze Zoltán, Kutas Tibor.

Felsőfokon

(Petőfi Népe, 2009. március 26.)

Nagy izgalmak közepette teltek az órák kedden, a Bolyai János Gimnázium 12. D osztályában. Ezen a napon érkeztek meg a DSD vizsga eredményei, a vártnál kicsit korábban. Ekkor derült ki, hogy a december-januárban megírt vizsga és az előtte való hetek, hónapok megfeszített tempója és munkája mennyire volt sikeres.

A még novemberben DSD nyelvvizsgaközponttá vált gimnáziumunk falain belül szinte „erőltetett menet” folyt, hiszen a nekünk, a 18 jelentkezőnek alig néhány hónap állt rendelkezésünkre, hogy lélekben és tudásban felkészülhessünk a megmérettetésre. A szokványos nyelvvizsgai részek – szöveg- és hallásértés, íráskészség – mellett egy eddig úttörőnek számító projektmunka kapott helyet, amelynek során egy általunk kiválasztott témán belül egy probléma megoldására kellett koncentrálnunk. Erre előzetesen készülhettünk, Power Point bemutatókkal. Nagyon sok hasznos és érdekes téma került elő, mint például az állattartás, a turizmus, a labdarúgás, kávézási szokások és a vesszőparipának számító túlsúly vagy környezetvédelem is.

A szóbeli vizsgán az iskola némettanárai mellett Németországból érkezett lektorok is részt vettek, akik még egy úgynevezett „Pilot-Prüfung”-ot, azaz egy próbavizsgát tartottak, amelyen két 11. D-s tanuló mérettetett meg. Így betekintést nyerhettünk, hogyan is fog zajlani majd a szóbeli – immáron élesben.

A hallás- és szövegértés tesztjeinket december elején oldottuk meg, melyről elég vegyes vélemények születtek. Sokak a vártnál kicsit nehezebbnek találták a feladatokat. A szóbeli feladatokon, január elején estünk át: sokunk nagyon izgult, de az elmondások alapján mindenki sikerrel vette az akadályt és egy kis technikai malórt eltekintve zökkenőmentesen folytak a z előadások.

Bármelyikünk nevében mondhatom: megérte a sok tanulás, az erőfeszítés. Ezúton is szeretnénk megköszönni felkészítő tanáraink, Huberné Fekete Elvira és Schnell Ildikó tanárnő végtelen türelmét és fáradozását.

Sikeres DSD II felsőfokú nyelvvizsgát tettek: Bánát Anita, Bukovszki Zsolt, Fodor Bea, Borzák Csilla, Karkas Anett, Kiss Bernadett, Könyves Melinda, Molnár Mirella, Márki Barbara, Pap Nikolett, Sóti Bernadett, Szűcs Dávid, Baranyi Attila, Matkó Anett (ÖSD felsőfok) valamennyien 12/D-sek. Turkevi-Nagy Sándor (12/B, tanára Nyitrai Kún Claudia.)

Sóti Bernadett, 12/D

Középiskolások német nyelvi versenye

2008. december 8-án rendezte meg iskolánk német nyelvi munkaközössége a 10. évfolyamon tanuló középiskolások városi német nyelvi versenyének második, szóbeli fordulóját.

A versenyzők a „*Mozi*” témában első fordulóra elkészített fogalmazásuk és plakátjuk alapján vitatták meg a zsűri tagjaival, hogy szerintük elég népszerű-e még a mozi, mint szórakozási lehetőség, avagy idejétmúlt, és esetleg nincs is jövője.

A verseny megrendezését gimnáziumunk Appendix Alapítványa és a Német Helyi Kisebbségi Önkormányzat anyagilag is támogatta.

A verseny végeredménye:

1. Megyesi Dániel, Bolyai János Gimnázium

2. Antal Tamás, Katona József Gimnázium

3. Drozdik Bianka, Bányai Júlia Gimnázium

...

8. Fiedler Szandra, Bolyai János Gimnázium

A középiskolák sportrangsorában 6. a Bolyai

2009. február 12-én a Magyar Sport Házában került sor az Önkormányzati Minisztérium és a Magyar Diáksport Szövetség immár hagyományosnak tekinthető jutalmazási ünnepségére. Az eseményre azon iskolák vezetői, testnevelői kaptak meghívást, mely intézmények diákversenyzői a 2007/2008-as tanévben a diákolimpia országos döntőin kiemelkedően szerepeltek.

A Bolyai János Gimnázium a középiskolák országos rangsorában a 6. helyet szerezte meg.

Az összesített értékelés szerint atlétikában 58 pontot, fiú kosárlabdában 27 pontot ért el az iskolánk.

ATLÉTIKA – ÜGYESSÉGI ÉS VÁLTÓFUTÓ CSAPATBAJNOKSÁG – V-VI.

KORCSOPORT

1. Leány csapat az összesített versenyben

1. Leány magasugró csapat:

Toldy Laura, Szöllősi Anna, Varga Nikolett, Pető Dóra

2. Leány távolugró csapat: Vörös Orsolya, Varga Nikolett, Toldy Laura, Pető Dóra, Szekeres Krisztina

4. Leány súlylökő csapat: Vörös Orsolya, Szekeres Krisztina, Nyiki Klaudia, Halász Tímea, Földi Laura

4. Leány svédváltó: Toldy Laura, Vörös Orsolya, Varga Nikolett, Pető Dóra

7. Leány súlylökő csapat: Vörös Orsolya, Varga Nikolett, Szekeres Krisztina, Földi Laura, Mészáros Klaudia

7. Leány gerelyhajító csapat: Vörös Orsolya, Varga Nikolett, Szekeres Krisztina, Földi Laura, Mészáros Klaudia

Atlétika– V-VI. korcsoport (Országos döntő)

Magasugrás:

1. Toldy Laura

9. Koi Andrea

4x100-as váltó:

1. Pető Dóra, Vörös Orsolya, Toldy Laura, Varga Nikolett

Súlylökés:

3. Vörös Orsolya

FIÚ KOSÁRLABDA, V-VI. korcsoport:

1. hely: Boros Bence, Medgyesi László, Rigó Szabolcs, Kiss Szabolcs, Jenei Gergő, Lakosa Zsolt, Kovács Gergely Soma, Komárniczky Bence, Csernai Zoltán József, Horti Bálint, Kiss Gergő, Kazanegra Iván

Az elismerő oklevelet a minisztertől **dr. Kovács István** igazgatóhelyettes, **Ábel József**, az országos bajnok fiú kosárlabdacsapat felkészítő tanára és edzője, valamint **Adamik Zoltán**, az országos bajnok leány atléta csapat edzője vette át.

Az elért eredmény alapján a Bolyai 260 ezer Ft támogatásban részesült, mely összeg egy részét az ez évi diákolimpiai versenyek országos döntőire való utazás finanszírozására, a többit sportszervásárlásra használják fel.

Az ünnepségen köszöntőt mondott **dr. Gyenesei István** sportért felelős önkormányzati miniszter: – Az élet bármely területén elért eredményeket szubjektív módon lehet mérni, a sport azonban nem ilyen – mondta bevezetőjében, majd a következő gondolatokkal folytatta beszédét. – A 22 éve alakult Magyar Diáksport Szövetség tevékenységének szorosan kapcsolódnia kell a diáksport, és más sportegyesületek munkájához, egymásra épülésük elengedhetetlen feltétele az utánpótlás nevelésnek, az egészséges életmódra nevelésnek, az egészség megőrzésének. Minden eredmény mögött évek, sőt évtizedek eredményes szakmai-pedagógiai munkája áll. E siker mögött mindig csapatmunka húzódik meg, mert lehet bármilyen felkészült a testnevelő, lehetnek az iskolában a legügyesebb gyerekek, ha az intézményvezető nem „sportbarát”, nem adja meg számukra a lehetőséget, hogy részt vehessenek sportrendezvényeken, akkor ellehetetlenül mind a testnevelő, mind a mozogni, eredményt elérni vágyó fiatal. Nagyon fontos, hogy a diákok az iskolában találkozzanak olyan sportszerető vezetőkkel, pedagógusokkal, akik megteremtik számukra azokat a feltételeket, mellyel egészségesebbek, ügyesebbek, erősebbek lesznek. A személyes példa és hozzáállás fontos, a testnevelők szakmai-pedagógiai felelőssége egyértelmű, és kell még a csapatmunka, az intézményvezető, a pedagógus, a tanulók, akikkel eredményeket lehet elérni.

Országos döntősök a mezei futók

Március 31-én megnyerték a megyei mezei futó döntőt, ezzel bejutottak az országos versenyre a bolyaisok. A csapat tagjai: **Varga Roland, Patvaros Zsolt, Nagy Péter, 10/E, Bacher Dávid, Horváth Zoltán, 11/E, Mahó-Tóth Csongor, 9/E.** Tanáruk: Nyilas Bea

Országos döntős a fiú röplabdacsapat

Március 29-én a pesti Szent László Gimnáziumban rendezték meg a fiú röplabda V. korcsoport országos elődöntőjét. A fiúk mezőnyében **a kecskeméti Bolyai János Gimnázium végzett az első helyen**, így elnyerték a jogot az országos döntőn való részvételre.

A csapat tagja volt: Bíró Pál, Csontos Bálint, Farkas Péter, Fazekas Csaba, Fazekas Zsolt, Szabó Levente, Szilágyi Bence és Varga Levente. Tanáruk: Nyilas Bea.

Eredmények:

Bolyai János Gimnázium – Piarista Gimnázium 3:0 (19, 21, 12)

Ferences Gimnázium – **Bolyai János Gimnázium** 0:3 (-13, -7, -15)

Piarista Gimnázium – Ferences Gimnázium 3:1 (-26, 19, 22, 15)

A szülők nem erőltetik rá saját álmaikat gyermekeikre

Eljött a felvételi ideje!

A diákok jó része már a gimnázium 10. osztályában, a fakultációválasztásnál tudja, milyen pálya felé orientálódna. Ez már csak azért sem hátrány, mert így nagyobb az esély az emelt szintű tantárgyi érettségire, így a hasznos pontok gyűjtésére.

– Én gyakorlatilag befolyásolhatatlan vagyok. Sem a szüleim, sem az osztályfőnököm nem tudott eltántorítani a színművészetire való jelentkezéstől – mondja Lili, aki a Bolyai-gimnáziumba jár. – Tudom, hogy igen nehéz bejutni, de ez is motivál. Három-éves koromban eldöntöttem, hogy színész leszek, és azóta mindent ennek megfelelően alakítok. Így nálam egyáltalán nem volt kérdés a pályaválasztás.

Lili osztálytársainak nagy része szintén nem sokat hezitált a papírok kitöltésénél. Mindannyian úgy látják: a döntést nem jó az utolsó pillanatig halogatni. A legtöbb időt az intézmények sorrendjének helyes megjelölésére szánták.

– Inkább az intézményi sorrend az, amin a szüleimmel gondolkoztunk. Abban biztos voltam, hogy pszichológia szakra szeretnék menni – mondja Adrienn. – Megjelöltem több helyet is, aztán majd meglátjuk, hová lesznek elegek a pontjaim.

A fiatalok egyébként elsőként szinte kivétel nélkül az államilag finanszírozott képzéseket választják. A sorrendnek éppen ezért is van nagy jelentősége. De a választásnál az is sokat számít, hogy az adott intézmény diplomája mennyire erős és keresett a munkaerőpiacon. *(Részlet a Petőfi Népe továbbtanulási cikkéből, 2009. február 5.)*

Magyarvári Annamária

A valódi szépség

(Petőfi Népe, 2008. november 20.)

Nagy divattá vált az idősebbnek akarnak látszani. Idejekorán nők akarnak lenni. Ezért már a 12-13 éves lányok is festik, sminkelik magukat. Emellett rendszeresen fodrászhoz, kozmetikushoz, műkörmöshöz járnak. Mi, fiúk úgy látjuk, ez már túlzás. A legtöbb tininek nem áll jól a festék. A valódi szépség ugyanis éppen a természetességből fakad(na).

Fodor Márk, Györgyi Péter, 12/A

Adnak szüleik véleményére

(Petőfi Népe, 2008. november 18. részlet)

Iskolai politika: Balul sülni el, ha megmondják, mi a jobb. A fiatalokat alig foglalkoztatja a politika. Szabad idejükben se érznek arra késztetést, hogy politizáljanak.

Elég csak az elmúlt egy év történéseit figyelembe vennünk, és elmondható, hogy még a politikában jártas szakemberek sem tudták átlátni a hazai eseményeket. Hogyan alkosson akkor véleményt egy tinédzser, aki csak most bontogatja szárnyait a haza közélet felé?

– Igyekszünk felhívni diákjaink figyelmét, hogy híradón, újságokon és különböző internetes portálokon keresztül kövessék nyomon a hazai és a világpolitikai eseményeket – mondta el lapunknak **Bajdik-Sebestyén Ágnes**, a Bolyai János Gimnázium történelem-politológia szakos tanára. – Legfontosabb feladatunk azonban az, hogy – a tananyagba építve – olyan témákat érintsünk, melyek a fiatalok jövőbeni boldogulását segítik. Megismerjék a demokratikus jogállam és az érdekérvényesítés fogalmát, párt-értékrendszerük kialakuljon, és ha arra kerül sor, a gyakorlatban is hasznosítani tudja ezeket az ismereteket. A nálunk

érettségiző diákok minden tanári segítséget megkapnak ahhoz, hogy első szavazásuk alkalmával tisztában legyenek azzal, mire és miért teszik le a voksukat. Tapasztalataim szerint a családok nagy része szintén sort kerít a közéleti események megvitatására, és elsősorban a szülők politikai beállítottsága alakítja ki a diákok állásfoglalását is.

A tanárok természetesen nem szabhatják meg, hogy mire „kell” szavazni. A cél nem is az, hogy jó juhásként tereljék a fiatalokat, hanem hogy egyfajta moderátorként vezessék beszélgetéseiket, vitáikat. Kérdéseket ébresszenek bennük, és ösztönözzék őket a válaszkeresésre. Ez talán a nehezebbik útja a probléma megoldásának, de egyben az önálló gondolkodásra nevelés kulcsa is.

Nem a politikát, hanem a politizálást kell megszüntetni a középiskolákban.

Sztárpalánták arany minősítéssel

A tehetség nem mindig csak a tanórákon kamatoztatható. Van olyan iskolatársunk, aki kiválóan rajzol, van, aki együttesben táncol, s van, aki a sportban csillogtatja meg tehetségét, s van, aki rock zenekarban játszik. A **Black Sound** együttesrel már találkozhattunk a „20 év 20 óra kosár” monstre napon is.

A Grund Klubhálózat 2009-ben „**Sztárpalánta**” címmel tehetségkutató versenyt hirdetett középiskolások számára könnyűzene, népzene, klasszikus zene és néptánc kategóriákban. Ezen a versenyen indult a Black Sound kecskeméti zenekar, melynek tagjai **Liptai Márton, 10/C-s tanuló a Bolyaiból, Szücs Ádám a Katedrából és Vörösmarti Viktor, a Kodály Iskolából.** A szegedi regionális elődöntőn az együttes kivívta a zsűri szakmai elismerését, így tovább jutottak az országos döntőbe. Erre 2009. március 21-én Budapesten került sor, ahol a zsűri – Pély Barnabás elnökletével – az együttest könnyűzene kategóriában arany minősítéssel jutalmazta.

Cuki kirakatbabák vagy tudatos nők legyünk?

(Petőfi Népe, 2008. november 20.)

Szexi vagy nem szexi? – hangzik el a főcím az egyik hazai zenecsatorna műsorában. A szubjektív döntést egy igazán hozzáértő zsűri hozza meg: az egyik tag egy nagy karrier előtt álló, nemrég felfedezett dalos pacsirta, súlyfelesleggel. Mellette egy agyon plasztikázott cicamaca. A sor végén egy furcsa divattervező, akinek nemi hovatartozását nem (is) kell vitatni, mert szinte „süt” róla...

A szakértő zsűritagok között az alaktalan, erősen molettnek nevezhető hölgy a teltebbek mellett teszi le a voksát. A szexi bébi a vékony lányoknak ad magas pontszámot.

Hogy mi a tanulság?

Az, hogy van választásunk: akarunk-e „ápdét” életet élni, vagy inkább felvállaljuk önmagunkat. És meghatározza-e az életünket, ha egy bugyuta műsorban nem a szexi lámpa villan fel...

Gulácsy Erika, 12/C

Életem egyik legjobb döntése Brazília

(Petőfi Népe, 2008. november 27.)

Kovács Laura iskolánk tanulója, a 11/B osztályba jár. Az elmúlt évet Braziliában töltötte cserediákként. Vele beszélgettem élményeiről, tapasztalatairól.

– Miért éppen Brazília?

– Ismertem a diákcsera-programot, beszéltem is kint tanulókkal. Jó lehetőségnek tartottam. A választásom célja egy új kultúra, és a portugál nyelv megismerése volt. A Rotary Club szervezésébe kerültem ki. Brazília rendkívül érdekes és sokszínű ország. Amit a médiából ismerünk és tudunk Braziliáról, – a karnevál, a foci, az ott is létező erőszak – csak nagyon felületes ismeret.

– **Nem tartottál az ismeretlentől, a távolságtól?** – Utólag már állítom, életem legjobb döntése volt. Először ugyan kétségek gyötörtek, de aztán a repülőtéren a beszálláskor már nem éreztem az egy év súlyát, a távolság nagyságát. Egy teljesen ismeretlen világba érkeztem, de természetesnek tartottam, hogy ezután egy évig itt fogok élni. A célom az volt, hogy az utazás végére, amennyire csak lehet, magyar-brazil lánnyá váljak.

– **Brazília melyik részén éltél?** – Rio de Janeiro államban, Camposban. Ez egy félmillió városka, 268 km-re Riótól. Itt igazán latinus mindenki, vidámak és nyitottak az emberek. Hatalmas bulik, koncertek, grillezések, óceánpart ... soroljam még?

– **Könnyű volt a beilleszkedés?** – Gyorsan ment. Sok ismerősöm lett, és sok igaz barátom. Ez talán a brazil mentalitásnak is köszönhető. Sokat utaztam, és rengeteg újat tapasztaltam.

– **Az élmények közül mit emelnél ki?** – Örökre emlékezetes marad a szülinapom. Ekkor éreztem, hogy hány barátom is van itt kint, meg odahaza.

– **Honvágyad nem volt?** – Csak a végén. De sohasem éreztem azt, hogy azonnal haza akarok indulni, vagy, hogy nem tudok tovább maradni. És az internet, meg az otthonról kapott e-mailek is sokat segítettek.

– **A portugállal hogyan boldogultál?** – Könnyen elsajátítottam. A család, ahova kerültem, igen sokat segített. Mára már folyékonyan beszélek portugálul, az iskolában is szinte mindent megértettem. S ami a fő, bátran használtam a nyelvet. Szép nyelv a portugál, de nem könnyű.

– **Tervezed, hogy visszatérsz Braziliába?** – Kötődtem a brazil „életemhez”, élveztem a kintlételet. Szeretnék visszamenni, akár tanulni is. Jó lenne, ha minél több kortársam megismerhetné a cserediák-életet. Egy ilyen lehetőség ugyanis olyan speciális tapasztalatot jelent az ember életében, amit nem lehet megtanulni az iskolapadban, és ami semmihez sem fogható.

– **Köszönöm a válaszaidat.**

– „*Muito obrigada pelo o seu interesse.*”

– **Tessék?**

– Én köszönöm az érdeklődésedet!

Fodor Éva, 12/B

Emilio Kecskeméten láthat először igazi havat

(HírösFriss, 2008. november 26.)

(Gál Orsolya írása) **Csupán néhány hónapja lakik a hírös városban Emilio Bohorquez Rodriguez, a 27 éves spanyol lektor, de máris otthonosan érzi magát nálunk. A Bolyai Gimnázium új tanára rövid idő alatt beilleszkedett, és már néhány szót magyarul is tud.**

Európa legdélebbi csücskéből, Andalúziából, egy Sevilla közeli kis faluból érkezett Kecskemétre Emilio. Nagy álma teljesült akkor, amikor tanárnak szegődött Magyarországra. Hazájában az egyetem elvégzése után felajánlották számára a lehetőséget, hogy külföldön dolgozzon. Két ország közül hazánkat választotta, így szeptember óta a Bolyai Gimnázium lektora.

– Magyarországot ajánlották nekem a sevillai egyetemen, mert a magyar oktatási rendszer híresen legjobb Közép-Európában. A kilencvenes évek oktatási reformjainak köszönhetően Európa több országában, köztük Spanyolországban is egyre alacsonyabb követelményeket támasztottak a diákok elé, csökkent a tanulók tudásszintje. Sok pénzt fektetnek ugyan a

rendszerbe, de mégsem úgy működik, ahogy kéne. Irigylésre méltó a magyar oktatás a nyugat-európaihoz képest, ezért nem szabad hagyni, hogy elveszen.

Emilio életében óriási változást jelentett, hogy Kecskemétre költözött. Ez az első alkalom, hogy egyedül él, távol a családjától, holott a mediterrán emberek életében különösen erős kapocs a család.

– Nagyon jól érzem magam Kecskeméten. Vendégszeretők, kedvesek és szorgalmasak a magyarok. Megértetem magam, habár nem beszélem a nyelvet, amiből egy zsáknyi humoros történet született már.

Mivel a fiatal lektor egyedül érkezett Kecskemétre, természetesen kíváncsiak voltunk arra is, mi a véleménye a magyar hölgyekről.

– Ami a magyar lányokban leginkább meglepett, az a tekintetük volt: az, ahogyan rám néznek. Spanyolországban a nők visszafogottabbak, ezért ez eleinte nagyon különös volt számomra. Azt hittem, van valami furcsa rajtam, vagy fordítva vettem fel az ingem. A magyar lányok vonásai mások, spanyol szemmel nézve egzotikusak, szépek.

Kecskemét egy különleges kihívást is tartogat Emilio számára: a forró Andalúziában 1952 óta nem esett hó, ezért már kíváncsian várja az igazi telet.

Marhapörkölt, töltött káposzta, paprikás csirke

Emilio nagyon megszerette a magyar konyha világát. Szinte az össze leves ízlik neki. Furcsa is volt számára, hogy mi, magyarok mindennap eszük levest, mert Spanyolországban ez a fogás nem kerül ilyen gyakran az asztalra. Az andalúz tanár úr kedvence a marhapörkölt, a töltött káposzta és a paprikás csirke. Szabadidejében Emilio szeret moziba járni, futni, olvasni, a barátaival találkozni és utazni. Kedvenc helye Kecskeméten az Arborétum, ahova gyakran jár futni. Úgy érzi, ez egy mágikus hely.

Jogosítvány 17 évesen?

November 11-én tíz óra tájban egy nagy csattanás hallatszott az iskola előtt. Egy másik gimnázium tanulója kocsijával két tanárunk autóját tette tönkre. Kellemetlen és felháborító tény. De miért is?

Sok fiatal kezdi el az autóvezető tanfolyamot olyan hamar, amilyen hamar csak lehet. De miért? Minek ez a nagy sietség? Gáz van? Vagy csak „gáz” lesz az autóban?

A felnőttek jó része, akik több éves vezetői rutinnal rendelkeznek, megemelné a korhatárt a vezetői engedély megszerzéséhez.

A 17-18 éves tanulónak meg kell érteni, hogy ő is felelős, s nem csak azért, amit a kezébe adnak, hanem másokért is, s főleg az után, hogy átveszi a kis rózsaszín plasztik kártyát.

De ugyanakkor ott van a másik tény is: milyen példát mutatnak a felnőtt vezetők a fiataloknak? És mi van azokkal a szülőkkel, akik hozzásegítik mindehhez gyereküket, netán ajándékba is kocsit vesznek érettségire?...

Nekem majd egy éve van jogosítványom. Úgy érzem, jól, biztonságosan vezetek, nem úgy, mint azok, akik a városban is rodeóznak, s nem veszik figyelembe a táblákat, a gyalogosokat, a szabályosan parkoló autókat, az útra festett jeleket! S ekkor – jön a baleset.

Az autóvezetés az egyik legérdekesebb része életünknek. Rohanunk és idegesek vagyunk... Ausztriában meg minden nyugodtabb. Ott bevezették, hogy ha a lurkó 17 évesen megkapja a jogsiját, a szüleivel kell még 100 órát vezetnie, amit az erre rendszeresített füzetben vezetnie is kell.

Mi ebből a tanulság? 20-30 óra alatt nem lehet megtanulni vezetni. Főleg nem tolatni, beállni a parkolóba – szabályosan, úgy, hogy nem török szét két vétlen kocsit.

Zéró tolerancia... - hirdeti a rendért felelős „biztos”. De csak beszél és beszél. Nyilatkozik és nyilatkozik.

Legyünk már figyelmesebbek egymásra! És főleg most, azután, amikor megszorodik majd a gyalogos forgalom. A 17 éves jogosítvánnyal rendelkezőknek meg ajánlom, hogy lassítsanak! Tovább érnek! És olcsóbban!

(A cikk szerkesztett változata megjelent a Petőfi Népe SÉTA rovatában)

Fekete Zsolt, 12/C

Fiús lányok

Sok fiúismerősöm szerint lányokkal focizni iszonyatos élmény. Mert a focizni akaró lány azért tisztában van képességeivel (vagy azok hiányával), emiatt legtöbbször a kapuba áll és szerencsétlenkedik. A leggyengébb emelésbe is biztos, hogy a keze helyett az orrával áll bele. Még nagyobb baj, ha a mezőnyben próbálkozik.

Aztán – a srácok jól bevált fiús cselei a fiús lányok ellen nem működnek. Sokan próbálkoznak egy fiús csaj fejébe látni: miért áll be játszani, amikor beszélgethetne a többi lánnyal és szurkolhatna, s sportszerűen ellóghatná a tesi órát, ahogy más „rendes” lányok is teszik. Miért viselkedik úgy egy lány, mint egy fiú? Talán így akar közelükbe kerülni? Hogy jó fejnek tartsák, mert focizik, bőfög, köpköd... Sok fiú szerint ezek a lányok csak percekig érdekesek, nincs szánalmasabb egy ilyen csajnál, hátha még a diszkóban mást is megenged magának. S persze van, aki nem tehet róla, hogy fiússá válik... Mert az apuci is trónörököst várt, s ő lett, Gábor helyett Gabriella, Károly helyett Karola, de a nevelési szisztéma maradt, így nevelnek aranyos kislányok helyett elvakult Fradi-drukkereket. *(Petőfi Népe, 2008. november 20. szerkesztett változat.)*

Lobkovitz Kitti, 12/A

Glossza a nevelésről

Péntek délután, állok a buszon. Ülőhely éppenséggel lenne, de néhányan ragaszkodnak a külső üléshez, elfoglalva ezzel a belső helyet is. Nemsokára felszáll két ismerősnek tűnő kisgyerek. Az egyikőjük pár évvel lehet idősebb a másiknál, mégis olyan rutinnal szidja össze és oktatja ki kistestvérét minden egyes lépéséért, hogy az emberben joggal merül fel a kérdés, vajon tényleg ennyivel több tapasztalatot szerzett volna az alatt a két-három év alatt, amíg testvére még nem létezett?

Hétfő délután, sulis után a drogériában. Épp fizetni készülök, de még pénztárcám kiürítése sincsen rám akkora hatással, hogy ne vegyem észre, amint egy édesanya kiabál a kislányával. A vita egy komoly döntés miatt alakult ki: micimackós vagy hagyományos zsebkendő. Szegény gyerek jól megkapta a magáét; az anyukája akarata elég szembetűnően érvényesült, mindez persze úgy, hogy a többi vásárló és eladó le ne maradjon a mai napi „Hogyan alázzuk meg gyereinket mások előtt” nevezetű tanfolyam sokadik előadásáról. Ami az egésznek a pikantériáját adja, hogy az általam eddig kőszobornak vélt biztonsági őr is erősen vigyorgott a bajusza alatt. Ki hitte volna, hogy valaki ilyen fokú tanító célzattal is tud nevelni... Bár ki tudja, lehet, hogy csak kislánya szégyenérzetét akarta még jobban tökéletesíteni... *(A cikk szerkesztett változata megjelent a Petőfi Népe 2009. március 26-i számában.)*

Vígh Fruzsina, 10/B

Gyermekkorom 3D-ben

(Petőfi Népe, SÉTA, 2009. január 30.)

Olyasfajta sokk ért a minap, amire nem csak, hogy nem voltam felkészülve, de soha az életben nem gondoltam volna, hogy megtörténhet és valaki képes ilyet tenni!

Egy átlagos szombat reggelen szembesültem ezzel a borzalommal. Álmosan kikászálódtam az ágyamból, és leültem reggelizni a TV elé. Gondoltam, megnézem, milyen meséket ad a két fő csatorna. Nem tudom, melyik adón volt, de egy világ dőlt össze bennem, és a döbbenettől (no meg a felháborodástól) szólni se bírtam, mikor megláttam a háromdimenziós Micimackót, Tigrist és a többieket, ahogy ugrándoznak a háromdimenziós Százholdas pagonyban, a háromdimenziós fák között! Mióta elértem a tinédzser kort, mást se hallok a rokonoktól, csak azt, hogyan emlegetik, milyen aranyos voltam, ahogy kisgyerekként naponta vagy ötször megnéztem a Micimackót (az eredetit), hogy kívülről énekeltem a dalokat, mondtam a szövegét, táncoltam rá, stb. És most EZ!

Már az kihozott a sodromból, hogy kedvenc Disney klasszikusomat megfertőzte ez a modern technológia! De amikor tovább néztem, jöttem rá, mennyire naiv voltam, hogy azt hittem, ennél rosszabb már nem lehet.

Kezdeném azzal, hogy Micimackón és Tigrisen milyen „ruha” volt. Igen, ruha! Igaz, hogy a mackón elméletileg csak egy piros póló van, a tigrisen meg semmi, de persze az élet nem ilyen egyszerű. Mindkét szereplő egy tapadós világoskék, „Superman-szerű” köpenyes, maszkos hacukát viselt. Az a komoly kérdés merült fel bennem: „Sírjak vagy röhögjek?”. Jó lenne tudni. És csak most jött a hab a tortán! Mindenki tudja, ki is Micimackó legjobb emberbarátja: Róbert Gida. Talán túl elavult lett az idő folyamán a fiatal kedves kisfiú, mert a képernyőn egy furcsa narancssárga hajú, copfos (háromdimenziós) kislány vigyorgott. Na, itt telt be nálam a pohár, félig üvöltözve kapcsoltam át a másik csatornára. De csak nem bírtam ki, hogy ne nézzem meg legalább ezt az egy részt ebből a virtuális Micimackóból.

A sztori a következő volt: a háromdimenziós Malacka pikniket akart szervezni, de hatalmas vihar támadt, ami ezt lehetetlenné tette. Szóval az eddig emlegetett szereplők bevonultak Malacka házába, hogy ott várják meg a vihar végét. Szegény kismalac szomorúan lógatta számítógéppel megalkotott orrát. Még szerencse, hogy ott volt Szupermackó és Szupertigris, na meg az ismeretlen kiscsaj! Sorra elkezdték adni a tippet Malackának – és ez által a képernyő előtt ülő kisgyerekeknek – a jobbnál jobb tippet, hogyan is vészeljék át az esőt, a dörgést és a villámlást. Volt itt gagyi számolás, daléneklés, amik segítségével nagy megnyugvásomra Malacka már nem is félt a vihartól! Happy end!

Sajnos érthetetlen számomra, minek kellett tönkretenni véleményem szerint az egyik legjobb mesét. Túl konzervatív lennék? Fogadjam el, hogy az, hogy haladni kell a korrallal azt is jelenti, hogy nem tudok normális meséket nézni, hanem csak öldöklős, követhetetlen gagyi megaharcosokkal teli animációkat?!

A másik, amit képtelen vagyok felfogni, az az, hogy miért kellett egyáltalán új Micimackó részeket kitalálni! Én emlékszem rá, hogy voltak kb. félórás részek, amiket leadtak a TV-ben! De hány éve volt már az?! Miért nem adják le azokat? Teljes bizonyossággal állíthatom, nem csak színvonalban voltak jobbak azok az epizódok. A Százholdas pagony szereplőinek életéről szóltak, nem keverték bele mai világi problémákat, amikkel majd nevelni és tanítani lehet a képernyő előtt ülőket!

Nem tudom, melyik bolond amerikainak pattant ki az ötlet a fejéből, hogy 3D-s Micimackót kreáljon mindenféle globális problémákkal vegyítve. Nem tudom, az illetőnek vannak-e gyerekei, akik még az eredetin nőttek fel. Nem tudom, mennyire büszke arra, amit megalkotott. Én szégyellném magam a helyemben. Megértem, ha Disney forog a sírjában. Én is ezt tenném.

Szenek Orsolya, 10. B

Tavaszi elé

Imádom a focit. Miért? Ezt még magamnak sem tudnám igazán megmagyarázni. Viszont ami igazán fontos az, hogy ha látok egy olyan mérkőzést, amely pörgős és akció dús, akkor nagyon jól ki tudok kapcsolódni.

Úgy gondolom, ebben nagyon nagy szerepet játszik az is, hogy lassan öt éve szívesen nézek meccseket. Sajnos csak az utóbbi időben kezdtem el az itthoni labdarúgás iránt is érdeklődni, mivel az etalon számomra az angol élvonal volt. Örömmel jelentem ki, a KTE sikeres szereplései vezettek arra az útra, hogy magyar mérkőzéseket is nézzek. Nagy boldogsággal töltött el, amikor megtudtam, a csapat fél lábbal a legjobbak között van. Ám a fantasztikus győzelem a Ferencváros ellen igazán ámulatba ejtett! Boldog voltam, hogy az egykori bajnokcsapat nagyságát szeretett városunk csapata is felül tudta múlni!

Ám arról sem feledkeztem meg, hogy ezeket a sikereket javarészt az erejükön felül teljesítő játékosoknak és az edzők odaadó munkájának, meg persze a szurkolók lankadatlan támogatásának köszönhetjük nemcsak, mint támogatók, hanem, mint kecskemétiak! Kezdetben voltak bennem kétkedő gondolatok. Ám miután sikerült legyőzni a Debrecent, teljesen világossá vált, a KTE a legjobb helyen van, a magyar bajnokság első osztályában. Az elkövetkezendő időben is szurkolni fogok a csapatunknak, és persze remélem, hogy a fiatal játékosok is ugyanúgy lehetőséghez jutnak, mint tavaly. Mindenesetre egy szerencsés szezont kívánok a csapatnak és ezért fogok igyekezni a mérkőzések többségén kint, a stadionban szurkolni.

Végezetül csak annyit, hajrá KTE!

(A cikk szerkesztett változata megjelent a Petőfi Népe SÉTA rovatában 2009. február 12-én Egyre lilább lesz a vérem címmel.)

Megyesi Dániel, 10/B

Mit ér a szeretet?

Gondolkoztál már azon mi is a szeretet valójában? Honnan tudod, hogy valamit szeretsz? És ha azt mondod valamire vagy valakinek, hogy szereted, honnan tudod, hogy tényleg így van? Próbálkoztál már azzal, hogy megfogalmazd, mi is a szeretet?

A szeretet csak úgy jön, minden emberben jelen van! Hogy mit is jelent, valójában nem igazán tudjuk megfogalmazni, de mindenki képes szeretni! Van egy könyv, amiben ezt olvashatjuk: *A szeretet türelmes, jóságos, a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem viselkedik bántóan, nem gerjed haragra, nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal.*”

Fontos, hogy ez az érzés a szívünkéből, a belsőnkéből jöjjön! Szeretet – ez nagyon furcsa és különleges érzés, amit rengeteg mindenre mondhatunk! Mondhatjuk egy ételre, hogy szeretjük, mondhatjuk egy virágra, egy ízre, egy színre, egy illatra, egy képre, egy évszakra, egy filmre és még nagyon sok dologra. De a legfontosabb, ha egy embernek mondjuk. Ez az ember lehet egy családtag, egy barát, de ez az ember lehet a szerelmünk is. Te hányszor mondod valakinek, hogy szereted, és neked hányszor mondják ugyanezt? Azt hiszem, nagyon sokan úgy vannak vele: hiszen úgy is tudja, akkor minek mondani? Ez így nem igaz. Ezt nagyon jó hallani és mondani is! Jó, ha azt mondhatod a szüleidnek: szeretlek titeket, jó ezt egy barátnak mondani és mindenki másnak is. Ugyanezt hallani is nagyon jó, a szülőktől, a barátoktól valamint mindenki mástól.

De hogyan lehet kifejezni a szeretetedet? Kifejezheted egy gesztussal, egy érintéssel, sőt egy pillantással is.

Van egy dal, amelyben ez áll: *„A szeretet nem fogy el sosem, a szeretet átvisz az életen, a szeretet mindennél többet ér...!”* Ha ezt végiggondoljuk, akkor mondhatjuk azt, ez így is van.

Mert ha valami baj történik velünk, akkor jó, ha van valaki, akit szeretünk, akire számíthatunk. Ezért nagyon fontos, ha valakit szeretsz, akkor mondd el neki, mit érzel!!

Konfár Ivett, 10/A

„Ne aggódj, mi megoldjuk”

Sok film foglalkozik a gépek lázadásával, csak hogy néhányat említsek: Wall-e, Sasszem, Én a robot. Valamelyik nap saját bőrömön tapasztalhattam a modernizáció erejét. Egyik nagyon jó barátom azzal hívott fel, hogy letöltötte hangos könyvben Paulo Coelho két regényét is. Először nagyon megörültem, hogy így ő is részesévé válhat az általam oly sokszor emlegetett Coelho műveknek. A kezdeti öröm azonban hamar elszállt, ugyanis elgondolkodtatott a kifejezés; hangos könyv. Kíváncsi lennék, ha kinyitnám az értelmező szótárt vajon mit találnék ennél a címszónál!? Valami ilyesmire tippelve: XXI. századi technikai fejlesztés, mely a könyveket hivatott felváltani.

Mondják, hogy a változás, a fejlődés pozitív, de ez minden esetben igaz? Vegyük, mondjuk az előbb említett konkrét példát, hogyan lehetséges az olvasás élményét felváltani egy hanganyaggal? Az olvasói élmény már egy-egy választott mű kézbevitelénél elkezdődik, hiszen befolyásolja a borító, a betűtípus. Mindez, – a saját értelmezésről nem is beszélve – kimarad, ha egy idegentől halljuk. A XXI. század jelmondata bizonyára a "ne aggódj, mi megoldjuk", hiszen napjainkban minden erről szól, nincs idő főzni; rendelj kaját, nincs idő elolvasni; majd mi felolvassuk. Természetesen nem minden újítás negatív, de ha abból indulok ki, hogy a technikai fejlődésnél ugyanúgy megfigyelhető egy fajta evolúciós folyamat, mint az embereknél, vegyük például a klasszikus walkman->discman->mp3->mp4 fejlődést, akkor azt hiszem, kezdhünk félni, hogy vajon milyen „régimódi”, több időt igénylő tevékenységet fognak felváltani a XXI. századi ketyerék.

A legnagyobb kérdés az; meddig feszegethetjük a technika határait, meddig beszélhetünk, ránk nézve hasznos fejlesztésekről, s mikortól jelentkeznek az általunk oly nagyra becsült modernizációk káros hatásai. A kutatók bizonyára tudják a választ. Egy azonban biztos, szeretném, ha majd esténként meseolvasás közben a gyerekeim az én hangomra aludnának el, nem pedig egy idegenére!

Toldy Laura 12. E

Partizók

Én is járok bulizni. De van a korombelieknek egy csoportja, igazi partiarcok a durvábbik fajtából, s ők egy bizonyos zenéhez köthetők.

Nem zene, amit ők hallgatnak. Hardtechno. Mi ez? Tégy egy kiló 100-as szöveget a mosógépbe, kapcsold be, közben kinn légalapáccsal verik fel az aszfaltot... Azt hiszem, megvan – ez!

Könnyű őket felismerni hétköznap is, de „bevetés előtt aztán különösen. Hunyjunk szemet afölött, hogy vádlijára tetováltatja, hogy „I love techno” meg „NgoHT”. Ez olyan, mintha homlokára tetováltatná, hogy „szeretem a tabit.” 40 kilósak, sok rajtuk a szintetikus cucc. Szűk póló, hadd látsszon ki az össze borda. Tépett farmer, meg hasonlók. És a kötelező kiegészítők? Napszemüveg. Ez is többfunkciós, veszettül trendi a gagyi józsefvárosi Armani-utánzat, másrészt takarja a szemet, mely kávécsésze nagyságú.

„Glowstick”. Kihagyhatatlan. Akár ezer forintot is fizetnek ezért a fluoreszkáló műanyagrud darabjéért, amellyel aztán összevissza hadonászhatnak ezek az elmebetegek. Az interneten ezer szám található fotók róluk – partifotó címen. Sok szétcsapott fenegyerek, mintha egyfolytában csodálkoznának valamin, legalábbis a képen.

Hurrá! Szánalmasok vagytok. De van más alternatíva is. No, nem ilyen! *(A cikk Szétcsapott agyú laza fenegyerekkel címmel jelent meg a Petőfi Népe SÉTA rovatában 2008. november 20-án.)*

Szűcs Bence, 12/C

A csönd

Volt egyszer egy vidék, a távoli messzeségben, ahol mindent átjárt a zene. Ezért ezt az országot mindenki csak Musiklandnak hívta. Itt nem telt el úgy nap, hogy ne lett volna egy óriási világraszóló koncert. Az emberek dudorászva sétálgattak az utcán, senki se fordult utánuk és nem is csodálkoztak rajtuk. A gyerekek énekelni tanultak meg elsőként az iskolákban, csak utána ismerkedtek meg az írással és olvasással.

Mikor már kicsit nagyobbak lettek, hangszereken is megtanulhattak játszani. Így csodálatos tehetségek kerültek ki az iskolákból. Musiklandnak kiváló zongoraművészei, virtuóz hegedűsei és fuvolistái messze földön híresek és kedveltek voltak. Az országban sorra alakultak az együttesek. Itt nem csak a komolyzene uralkodott, hanem a modern hangzásvilág is sikert aratott. A jazz, a blues, a rap, a rock is ugyanolyan elismerést élvezett. Musiklandot egy négy főből álló csoport irányította. Őket a lakosság választotta meg, még akkor, amikor az ő vonósnégyesük volt a csapat Musiklandon. Ezek a hegedűs férfiak nem voltak önteltek, hanem mérhetetlenül szerények. Becsületes, tisztességes emberek, akik továbbra is együtt zenéltek. De egyszer valami nagyon rossz dolog történt. Elhallgattak a hangszerek, a nép nem énekelt többé. Nem volt szabad.

Musikland vezetését egy zenegyűlölő ember vette át. Utálta a hegedű cincogását, a furulya sípolását a dob dörömbölését. Ő volt Antimus. Fellázította az országot és egy csapat zenegyűlölő lakossal vette körül magát. Sokan voltak, ezért az énekesek, kamarazenészek nem tehettek semmit. Musikland elnémult, mindenütt csönd uralkodott. Antimus megtiltotta az embereknek, hogy akárcsak egy rövid dalocskát is elénekeljenek. A gyerekek szomorúak voltak, a felnőtteknek nem volt munkájuk. Így teltek-múltak az évek, zene nélkül, a némaság és a csönd fogságában. Az ország lakosainak engedelmeskedniük kellett. Megfenyegették őket, hogy ha nem hagyják abba a zenélést, akkor elviszik a gyerekeiket is, nemcsak a hangszereiket. Így múlt el több mint 50 év. Szerencsére az idősebbek még emlékeztek rá, hogy milyen volt ez a hely Antimus és emberei hatalomra jutása előtt. Leírtak mindent egy nagy kapszos füzetbe. Titokban minden családnál eljutott ez a könyvecske, így bárki beleírhatta élményeit vagy akár a legkedvesebb énekének szövegét is. Antimus még 10 évig sújtotta némasággal az országot, aztán hirtelen meghalt. Táborá még 40 évig tartotta az országot a csönd bilincseiben. Lassan ők is eltűntek és Musikland újra visszakapta a hangszereket és kottákat. Az iskolákban már csak heti egy énekóra volt. Musikland már nem nevelt világhírű zenészpálántákat. Elvesztette nevének jelentőségét is, mert már nem a zene volt a legfontosabb. De lehet, hogy valamelyik poros kis padláson ott lapul az a kapszos könyv, ami mindent emléket magában hordoz. Lehet, hogy éppen te találod majd meg.

Kiss Bernadett, 12/D

Kollégista élet

Azt hiszem, erre a kérdésre sokan szinte gondolkodás nélkül rávágják a pozitív, illetve a negatív választ. Én valamiért nem, nekem ez a kérdés elgondolkodtató. Hogy miért?

Hm... Talán mert voltak, vannak és lesznek is jó és rossz dolgok egyaránt. Hogy mik ezek a dolgok, amelyek számomra széppé és boldoggá teszik a kollégista életet? Elsősorban a sok-sok ember, akit megismertem, és a velük töltött idő. Mikor együtt vagyunk, általában mindig nevetünk, de előfordul, amikor igen szúrós pillantásokat küldünk egymás felé, ez azonban

soha nem tart huzamos ideig, szerencsére. Komolyan mondom, csodálkozom azon, hogy az iskolában olyannyira komoly kamaszok mit csinálnak akkor, amikor nem látja őket a tanár úr vagy tanár úr. Akkor tényleg belénk bújjik a kisördög és szinte ránk sem lehet ismerni. Azt hiszem, itt kell megemlíteni azt, amikor bemutatjuk, hogy milyen szárny- és nyakmozgást végez egy bizonyos madár, vagy amikor berontunk a másik szobába csóstul és bemutatjuk, milyen csodálatos ruhakölteményt készítették a többiek lepedőből és ágynemű huzatból. De ide tartozik az is, amikor táncbemutató közben lefejeljük a szekrényt, vagy annyira nevetünk, hogy kiűznek a szobából minket, de ilyen az is, amikor az asztalon ugrálva kergetjük az örületbe szobatársainkat. Persze vannak kevésbé jó dolgok is, például mikor a fürdőszobából kifelé jövet hanyatt esünk, vagy mikor este tizenegykor fogunk hozzá kiirtani a bogarakat, amelyek olykor egy őrizetlenül hagyott tányérba esnek. Azért a hirtelen ijedtség után természetesen ezek a dolgok is megoldódnak.

A kollégista élet azonban nem csak vidámságból és ijedtségből áll. Fontos, hogy megtanulj másokhoz alkalmazkodni. A legfontosabb: ahhoz, hogy megértsd a másikat s megtanuld elfogadni úgy, ahogy van minden jó és rossz tulajdonságával együtt. Illetve, ha bánt valami, tudnod kell, ha egy ölelésre, vagy néhány biztató szóra van szüksége – a barátot megtalálod.

Ha nem is mindig van kedved kollégistának lenni, soha ne felejtsd el, hogy mindig átmehetsz a másik szobába egy kis csokiért, sütiért vagy csak egyszerűen azért, hogy beszélj, és együtt nevehess a barátaiddal. Hidd el, minden jóban van valami rossz, és minden rosszban van valami jó!

Konfár Ivett, 10/A